

Чемберлен о Финской.

Лем немецка виновата, же финская капитуловала.

Англійски прокурор Чемберлен нал звоторок 19. марта у англійском парламенту обізвав євреїв в подібах у Фінській і чай Фінська криється за така чески мир з большевиками, котре є залізною капітуляцією. Чемберлен гвард, же зато ще виновата Немецька.

Немецька — гуторел Чемберлен — після цієї преси пред одновідальністю. Нітідя більшевики не напали на Фінську, да як було доказано медни бомби, і Нансіцку. Шведська і Норвежка були застрижені під Немецькою і лем прето вони ставили пропреки таїм помоці, котру між Фінською спіла даць і котра більшевук Фінську спасла. Нітідя не може доказати, же Англія не використала то, по Фінській обещала.

Чемберлен даєт укази на географічні політичні Фінській і гвард, же транспорт вояскі до Фінської мушел більшістю пройти вісім рівніх прейс сіверного моря, котре польсько-німецьких місць в іні більшевик прейс пройти два інші рівні дір жави, котра мали лем асну жалезнину за тут транспорт, а тут уж була преобладання. А і у Фінській тут транспорт більшістю іншої, бо і фінська жалезниця не приготована за такі величні транспорти (150.000 вояскі).

Цо Англія дала Фінській.

Шікко тут — гуторел Чемберлен — була велика преса, але між видовользали кожу колбу Фінської. Фінська перше пітала лем вони матерія. Ми сід цівали до змін лем від'єї когти, а не имеє ти зазуб, же ще і ми виходиме вони и миє велики своєю вояскі потреби. Одредаси зме Фінської 152 звийони, 223 дасла, 279.000 куді за дасла, 100 викерсоза даела, 500 морські вони, 50.000 ручни гранати и 20.700 артилерійських бомб. Неділі після того оружия була Фінської уж постриг.

Помоць вони вояскі.

Маршал Манерхайм у кінтару пітала помоць у людях, але як за місцем мат. Британська влада знала, же помоць самих добровольців не добре, а же треба послідіць широку добре наоружену армію.

Корпус вояскі од. 100.000 5. марта була у Англії готова к мігол таїм одпітовиц. Дакте два місця скорей як маршал Манерхайм у мену Фінської од пітала. Але тут вояскі могло приступити до Фінської лем прейс Норвежкої и Шведської.

Немецька ще гроже.

Ми знаємо, — гуторел даєт — же лем Немецька дозволила, же наша армія за Фінську уж готова, також ще загрожала Норвежкої и Шведської, же за їх півдін, кед більшістю пропушили наш корпус Фінської ін помоць. Ми були тут сандоми, же мишиє даць помоць и Шведської, кед ю Немецька нападаю. Зато зме одредзелять цо північну армію за помоць, бо єдні чеси тут вояскі

о. Михайло Фірак:

Вельки людзе у нашій історії.
(Виклад у „Просвіти“ у Р. Керестуре 25. II.)

Князь Роман и Краль Данил Галицки.

Тоти дномає вони старі владаре преславіши ще у нашій історії як обновителі вони русині держави у западніх наших країнах у Галичині и на Волині кед киевска держава пре звади медни князів и под ударом Татарох почала, присада.

Князь Роман Вельки владає од 1190. до 1205. року, лем шість роки, але за тут краткий час зробіт вельки діло: зединяє дія землю крізь Карпатами Галичину и Волинь у єдину мошну державу и освірує ю од нападів сущідів. Вони под свою руку заснували шікко русині жежи и Кісі, котра уж страже своєю значене и постал „Самодержець всієї Русі“ як Іого теди звалася. Особно вельки заслуги за нашу державу присудив роки себе, же звалася сажнівською галицькими боржох, тих богатих наших старих спадійох, котри рівно присели у державі князів, бували ю проши праці князів, а прости народ присягали. Пропри сущідів Полякох и Литвох мушел князь Роман велько вояскі, бо вони ще дрілили до наших богатих и добре упорених жежох. Даскельорази их так побил ще вони пошаган даліко од граніць Романовій держави, а у Литви

мушел би остан у Шведській я. бранію ю од Немецькох, а друга більшістю більшістю на поход Фінськох.

Фінська капитуловала.

Тоти свої лашні якети більшістю Фінської влади и предложили єй, же більшістю надпознаніше до 5. марта явно обласда інші колбу за помоць и найтаж явно и отворено: замідля Норвежкоу и Шведськоу, же вони пуша вони вояскі. Фінци ще перше обратили з колбу на Шведську, але вони їх одбили. Ми сід інші даєт готовили Фінської кв помоць и чекали юс єй почолавку, а у тим зме дозніли, же вони пристала на мір з большевиками.

Придане фінської шлебоди.

Розуми ще, же когти не має право критико-вати туту пілку фінської влади. Не можемо критико-вати крізь, котри ще так славно у вояскі погримав. Ми мушиме їх одлуни крізь, хоч більшістю колек, за тута одлуни будеши крізь. Ми зробили за Фінську шіцко, що зме могли, та і цікай сід будзеке пожвагац, да ще вони обльові и сілічи разы, котри єй зашлік напад большевиків.

А цо зме повеси о Немецької? „Осповіальнісъ за случаі Фінської піда лем на юю“.

Зе вони, Фінська, Шведська и Норвежка и терас по міру юс оскітурани од дасла даць законачає Чемберлен свою бешеду.

Зес „Просвіти“

Ставни и рочні члени „Просвіти“ доставіли по дасла брошурукі „О женідбіх“ и „За наш дом“.

Хтори член подмірел свою членарину най юс яви и то:

у Керестуре до канцелярії „Просвіти“ либо сіри секретарох М. Козачини,

у Старому Вербаше, Шиду, Господінцох, Пишкоренцох, Дордюве и Михлішінцох на парохио,

у Петровіцох до п. Олера Якіма учите-

ї Бачинцох до п. Бессерині К. учите-

ї Коцуру до о. М. Бурії, капелана,

Дзе зме послали сілічи членох и кніж-ки, та там их подобставіло.

Рочні члени, котри ще не виплатили за 1939. рох членарину, а сціли би доставі брошурукі, най упраша членарину найдалей до конца місця априла т. роху.

Нови кніжки „Просвіти“

Тих днівши юсшила у виданю „Просвіти“ три брошурукі: „За наш дом“, „О женідбіх“ и „Осні-турій своєї щесце“.

Перша кніжка „За наш дом“ зложена од трох часіох. У першій часіці описані всесвіт зес Іого обівіялів — планетами.

Нашого земледія, котрому ю и писана, будзе підкріпіти тока статкі писанія легко и зес интересантним змістом.

постала приступіс: „Ей Романе, Романе, не добре ти живи, зес Литву ореш“, як да князь Роман Литвох до пітуга врага. Так ще го непріятелі били.

На жаль тот вельки наш членек пітаго законіціл свой жежів. У єднам походу ирохи Полякох трафела го польська стрела од котрой умар. Запілкава за їх теди горко ціла русині жежи, бо вельки недій на цього покладали, же щи воскресне стару русину славу.

Краль Данил.

Син князя Романа преславел ще у нашій історії зес тим, же по днігах борбах за свою осповіальнісъ (мал язи 5 роки, кед му одесці умар) зединяє наш варод русині и іншікі насло жежи у єднай державі, а венці му рицьки Паля постал кральську корону и 1263. роху бул князь Данил у Дрогобичині коронован за краль русиній держави.

Вельки ще указав краль Данил у борбі з Татарох. По побуди Татарох над русинами князівми и рицьки Калки 1222. роху іншікі русині князі повагливі до татарского хана, да му юе поклони и обесюю верхосці, а остатні пришол краль Данил и то аж теди, кед татарски хан даврая ло ньго своїх посланників послав. А по тим мал вони юе єдину бригу: да своє вароши таїм утвордзі и припірши за оброну, же більшістю, кед Татаре ипс раз камадню, могли потримац. Але лукави Татаре

Друга часіці той брошурукі поізвана газдовістю. „Порядко з статкі“, когти извесілі Др. Живко Сточіковіч юс напу колбу, на чим ку в з тогі жеста дзекуює за труд. Луціаме, же то бара пітребка ствар за іншіх газдох. Особово обращае заслу газдом на сітнюю главу „Гартбі“ юс статкі и гарашцікі.

Третя часіці — „Дружбовство“ — примиже вука пра то, же юс веді нібрація на „Про-світу“ за Календар од 1928. р. дає піс вони жадзело написіше. Тот Календар роапредаві, та је більшістю задоволіли туту потребу, выдали зме го іще раз у той брошурукі.

Друга кніжка „О женідбі“ — таїк бара пітребва кніжочки. Ю написіла Нроеці Ваціка, а треба было да ю пречита кажды християні ласіві и дзіківка, а особено спове и макеры.

Між на жаль мушиме козітатовіс, же ще у напіні кіродах на дасла сільськільсько брало туту пітагію, тое вони по свій збудзінності мушко би бул із першим месце. Цо будзе у нас здряне в добре, кед тежэль дружбоваго жытва не будзе здряне. А тут темель то фамелія. Фамеліч не будзе здряне духовно, кед не будзе основана на християнскій темелю, а які тута темель то пітагізене у той пікавей кніжочки.

Третя кніжочка „Оснітурій своєї щесце“ пісана за побожнікі швест к засла у котрих живеме. Це ай не кілька, лем 2 дніари, та більшістю кніжочки не вінши.

Перши дні кніжочки доставіло на жарі пітагію рочні члене, когти напілнічай членарину за 1939. р., а ставні пітагію члені, котри подміреле слюю членарину ту кількісці у котрой ще зінчели.

Цали швет ще зачудовал

же у Фінській так нагло ванадаціа мир. Зачудовал ще швет, більшістю дніговіх дніговіх большевікіх з Фінську владу скоро від юе зіндо, а зачудовал ще інде баржай, кед Фінська прияла такі чески условия мира, тое не була наділдана и тое ю Англія давала помоць не дем з оружійом и вони іншікі імперіялі, але 150.000 англійского и французского вояскі було готове вояць Фінській за помоць. Чекало ще лем на поводавку Фінської влади.

Шведски страх од Немецької.

Чомжес Фінська не пітала туту готову армію за помоць. Це янаме, же цілі час як лем большевікі на іади за Фінську, юс владі и маршал Манерхайм ровно глашеля, же без цудавей помоці Фінсьці по зінтримаю. И венці маршал Манерхайм, фінські міністэр вінчакініх ділох Ганер и предсід. Фінського парламенту, призначац, же им Англія іде 26. фебруарі поінчукла свою архію та ложи, але вони ю не прияли. Цо то зінчі?

Значи то, же Шведська у страху, же ю Немецька кільдне кед більшістю преніщала прейс своїй граніцы армію Англії, нагнірела Фінську, та вони

то такій осетелі, кед лем краль Данил поіцілі таїк таєдні будавіц и готовиц юе из воінну поїздли вояць до Галичині силіце вояскі и розказаві розвязані іншікі утвірдзяені. Од жалості, же юс газдзіл зачувавіті звой народ од днігах Татарох краль Данил по фрішко, роху 1265. умар.

Вельки більшістю краль Данил и у тых, же сцілі наш یарод баржай прибізіні та западнім, напрелінім державом зіндуіці нашу церкву зінці Римом, бо Царвітад ю бул подаскуніл за собу до розколу. Відзім вони, же у вінкству зес штредком християнства в зес наслідником апостола Петра отверза юс нашому народу и Іого державі сантла будуванісці. Але обставнікі у тедыні Европі були такі чески и замотані, же краль Данил не поспігнул доверніці туту велькіе діло. Зато вони іпс за нас святли приклад іншікі іншого пітагію, когти народ наці засідчівіці, од лепніята браніл и старал ще, да го поставі до дружтва других великих пітагію. И зато вони альскі наші

то такій осетелі, кед лем краль Данил поіцілі таїк таєдні будавіц и готовиц юе из воінну поїздли вояць до Галичині силіце вояскі и розказаві розвязані іншікі утвірдзяені. Од жалості, же юс газдзіл зачувавіті звой народ од днігах Т

